

Udskriftsdato: 27. december 2025

LBK nr 665 af 16/06/2010 (Historisk)

Bekendtgørelse af lov om begravelse og ligbrænding

Ministerium: By-, Land- og Kirkeministeriet

Journalnummer: Kirkemin., j.nr. 60058/10

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 622 af 12/06/2013 § 7 - LOV nr 647 af 12/06/2013 § 16

Bekendtgørelse af lov om begravelse og ligbrænding

Herved bekendtgøres lov om begravelse og ligbrænding, jf. lovbekendtgørelse nr. 586 af 19. juni 2008 med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 539 af 26. maj 2010.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Lig skal enten begraves eller brændes.

§ 2. Begravelse skal ske på folkekirkens kirkegårde eller andre af kirkeministeren godkendte gravpladser.

Stk. 2. Gravsætning i kirker eller dertil hørende gravkapeller eller krypter kan dog ske, hvor dette hidtil har været særlig hjemlet eller under særlige omstændigheder tillades af kirkeministeren.

§ 3. Ligbrænding skal ske i krematorier, der er godkendt af kirkeministeren.

Stk. 2. Asken skal nedsættes på en af de begravelsespladser, der er nævnt i § 2, stk. 1, eller anbringes på et andet sted, der er godkendt af kirkeministeren.

Stk. 3. Asken kan spredes over åbent hav, hvis afdøde skriftligt har ønsket dette. Kravet om skriftlighed kan fraviges, når det er utvivlsomt, at det var afdødes ønske, at asken skulle spredes over åbent hav. Begravelsesmyndigheden træffer afgørelse om, hvorvidt kravet om skriftlighed kan fraviges. Fremsættes der indsigelse mod begravelsesmyndighedens afgørelse, og tages indsigelsen ikke til følge, forelægger begravelsesmyndigheden afgørelsen for skifteretten, der træffer afgørelse ved en kendelse, der ikke kan kæres.

Stk. 4. Stiftsøvrigheden kan tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde end nævnt i stk. 2 og 3, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde. Stiftsøvrighedens afgørelse kan påklages til kirkeministeren. Klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

§ 4. Kirkeministeren fastsætter nærmere regler om begravelse og ligbrænding.

§ 4 a. Et eller flere menighedsråd og kirkegårds- og krematoriebestyrelser kan indgå samarbejde om krematoriedrift i et interessentskab. Ligeledes kan et eller flere menighedsråd og kirkegårds- og krematoriebestyrelser indgå samarbejde med en eller flere kommunalbestyrelser om krematoriedrift i et interessentskab.

Stk. 2. De nærmere betingelser for samarbejdet skal fastsættes i en vedtægt, som skal godkendes af kirkeministeren.

Stk. 3. Kirkeministeren kan fastsætte nærmere regler om vedtægten, herunder krav om anvendelse af standardvedtægter udarbejdet af ministeren.

Kapitel 2

Anmodning om begravelse og ligbrænding

§ 5. Anmodning om foretagelse af begravelse eller ligbrænding fremsættes over for begravelsesmyndigheden, jfr. § 6.

Stk. 2. Hvis ikke afdødes nærmeste, den eller de personer eller den institution, der hidtil har draget omsorg for den afdøde, eller andre fremsætter anmodning om foretagelse af begravelse eller ligbrænding, skal sådan anmodning fremsættes af kommunen.

Stk. 3. Nærmere regler om anmodningens fremsættelse, herunder de attester m.v., der skal følge med anmodningen, fastsættes af kirkeministeren.

§ 6. Sognepræsten på afdødes bopælssted er begravelsesmyndighed. Havde afdøde ikke bopæl her i landet, er sognepræsten på dødsstedet begravelsesmyndighed. Hvor omstændighederne taler derfor, kan kirkeministeren dog efter indstilling fra vedkommende menighedsråd godkende, at der oprettes en særlig begravelsesmyndighed.

Stk. 2. Begravelsesmyndigheden afgiver meddelelser om dødsfald efter regler, der fastsættes af kirkeministeren.

§ 7. Begravelsesmyndigheden afgør på grundlag af den fremsatte anmodning og under iagttagelse af reglerne i § 8, om begravelse eller ligbrænding skal finde sted, og om en præst skal medvirke ved begravelseshandlingen (kirkelig begravelse) eller denne skal foregå uden medvirken af en præst (borgerlig begravelse).

§ 8. Ved afgørelse af, om liget skal begraves eller brændes, skal ønskes, som afdøde har fremsat efter sit fyldte 15. år, efterkommes.

Stk. 2. Ved afgørelse af, om begravelseshandlingen skal være kirkelig eller borgerlig, skal ønskes, som afdøde har fremsat efter sit fyldte 15. år, efterkommes. Var afdøde ved sin død medlem af folkekirken eller et trossamfund uden for folkekirken, anses dette som udtryk for et ønske om kirkelig begravelse, medmindre det modsatte godtgøres.

Stk. 3. Foreligger der ingen tilkendegivelser fra afdøde med hensyn til de i stk. 1 og 2 nævnte spørgsmål, skal ønskes herom fra den, der fremsætter anmodningen om foretagelse af begravelse eller ligbrænding, efterkommes, medmindre en person, der stod afdøde nærmere, fremsætter et herfra afvigende ønske.

§ 9. Fremsættes der indsigelse mod begravelsesmyndighedens afgørelse af de i § 7 nævnte spørgsmål, og tages indsigelsen ikke til følge, forelægger begravelsesmyndigheden spørgsmålet for skifteretten.

Stk. 2. I tilfælde af uenighed mellem de efterladte om valg af gravsted kan spørgsmålet herom indbringes for skifteretten.

Stk. 3. Skifterettens afgørelser efter stk. 1 og 2 træffes ved kendelse, der ikke kan kæres.

§ 10. Begravelse eller ligbrænding må ikke foretages, før afgørelse af de i § 7 nævnte spørgsmål foreligger. Det samme gælder begravelseshandlingen. Kirkeministeren kan dog fastsætte regler, hvorefter bestemmelsen i 2. pkt. kan fraviges, når særlige omstændigheder taler derfor.

Kapitel 3

Begravelseshandlingen

§ 11. Ved kirkelig begravelse fastlægges begravelseshandlingens forløb af præsten efter forhandling med den, der ønsker begravelsen eller ligbrændingen foretaget.

Stk. 2. Når en præst i folkekirken medvirker, skal begravelseshandlingen dog foretages i overensstemmelse med folkekirkens jordpåkastelsesritual.

Stk. 3. Når en præst i et trossamfund uden for folkekirken medvirker ved en begravelse på folkekirkens kirkegårde eller fra dens kapeller, skal der ved fastlæggelsen af begravelseshandlingens forløb tillige forhandles med kirkegårdsbestyrelsen.

§ 12. Ved borgerlig begravelse på folkekirkens kirkegårde eller fra dens kapeller fastlægges begravelseshandlingens forløb efter forhandling med kirkegårdsbestyrelsen.

§ 13. Kirkegårdsbestyrelsen kan modsætte sig sådanne led i en påtænkt begravelseshandling, som ville stride imod den sømmelighed og orden, der bør iagttages på kirkegårde.

§ 14. Såfremt det er sædvane på stedet, at der foretages klokkeringning ved begravelser, skal en anmodning herom imødekommes såvel ved kirkelig som borgerlig begravelse.

Kapitel 4

Begravelsespladser

§ 15. Bestyrelsen for en folkekirkelig kirkegård kan med kirkeministerens tilladelse overlade en del af denne til brug for et trossamfund uden for folkekirken.

§ 16. Kirkeministeren kan tillade anlæg af kommunale begravelsespladser. På sådanne begravelsespladser skal der af kommunen opføres mindst ét begravelseskapel, medmindre der alene skal ske urnenedsættelse på begravelsespladsen. Folkekirkens præster og præster i trossamfund uden for folkekirken kan foretage begravelse på pladsen.

Stk. 2. Kirkeministeren kan tillade trossamfund uden for folkekirken at anlægge egne begravelsespladser.

Stk. 3. Kirkeministeren kan under ganske særlige omstændigheder tillade anlæggelse af andre begravelsespladser end de i stk. 1 og 2 nævnte.

Stk. 4. Tilladelser efter stk. 2 og 3 kan bl.a. betinges af, at der stilles sikkerhed for begravelsespladsens vedligeholdelse. Sikkerhedens art og størrelse fastsættes af kirkeministeren.

Stk. 5. For de i stk. 1-3 nævnte begravelsespladser fastsættes regler om bestyrelse, tilsyn og benyttelse m.v. i en af kirkeministeren stadfæstet vedtægt eller i særlige tilfælde på anden måde efter kirkeministerens nærmere bestemmelse.

Kapitel 5

Ikrafttræden m.v.

§ 17. Loven træder i kraft den 1. januar 1976.

Stk. 2. Følgende bestemmelser ophæves: 1) Forordning af 7. november 1682 om begravelser i Danmark og Norge. 2) Forordning af 22. februar 1805 for Danmark og Norge, som forbyder nye gravsteders indretning i kirkerne og foreskriver de vilkår, under hvilke de nuværende ejendomsbegravelser må afbenyttes. 3) Cancellie-Plakat af 5. januar 1811 angående, hvorledes der skal forholdes med tekster til kirkemusik og med ligvers. 4) Lov nr. 155 af 30. november 1874 om skifte af dødsbo og fællesbo § 2, 2. pkt. 5) Lov nr. 100 af 19. april 1907 om forskellige forhold vedrørende begravelser. 6) Kgl. anordning nr. 61 af 16. marts 1910 angående adgang for folkekirkens præster til at yde deres medvirken ved ligfærd, hvor ligbrænding finder sted. 7) Kgl. anordning nr. 75 af 26. marts 1910 angående godkendelse af de fra folkekirken afvigende trossamfunds begravelsesritualer. 8) Lov nr. 162 af 18. april 1950 om ligbrænding.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 539 af 26. maj 2010 om ændring af lov om begravelse og ligbrænding¹⁾ og lov om folkekirkens økonomi indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 15. juni 2010.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Kirkeministeriet, den 16. juni 2010

BIRTHE RØNN HORNBECH

/ Sofie Navntoft Pedersen

¹⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 4a, stk. 1-3.